

Det, der er diskussionen, er meget præcist de områder, hvor der i dag er adgang til dispensation. Kan vi påvirke dem ved at skrue på en refusionsknap eller ej? Og dér kom jeg med et indlæg, der gik på, at det kan vi i ét af tilfældene, nemlig når man tilrettelægger revalideringsforløb. Det er jeg enig i.

Jeg vil godt have ministerens accept af eller bekræftelse på, at når vi diskuterer behandling på sygehusene, så har kommunen nul indflydelse. Når vi diskuterer henvisning til speciallæger og ventelister, så har kommunerne nul indflydelse. Når vi taler om livstruende sygdomme, har man den indflydelse, at man kan omdefinere noget, man tidligere sagde var en livstruende sygdom, til noget, der er knap så livstruende. Frygter ministeren ikke, at sådan noget vil ske, når man drejer så kraftigt på refusionsinstrumentet, som tilfældet er her, uanset at teksten er uændret?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Til fru Jette Gottlieb: Så vidt jeg husker, medregner man ikke de øgede kontanthjælpsudgifter. Det er noget med, hvordan man principielt regner tingene ud. Men det har sandelig ikke været meningen at flytte mennesker, der har forudsætninger for at få sygedagpenge, over på andre systemer. Det har ikke været meningen, og man kan jo også følge med i, hvordan det udvikler sig.

Og det er heller ikke et spørgsmål, om der bliver sparet penge. Kommunerne får faktisk de penge, og min erfaring er, at sagsbehandlernes ikke på den måde sidder og tænker i økonomiske baner, og det er bestemt heller ikke meningen.

Det samme kan jeg sige til hr. Villy Søvndal. Det er heller ikke på nogen måde meningen, at syge mennesker skal presses, og det er også derfor, at vi har lavet det på den måde, at der ikke er ændret på de dispensationsmuligheder, der ligger i loven.

Så skylder jeg fru Yvonne Herløv Andersen et svar på spørgsmålet om det Finansieringsudvalg, der sidder i Indenrigsministeriet. Baggrunden for udvalget er, at der er nogle kommuner, der kan mærke de her omlægninger mere end andre, det vil sig, at deres nye udgifter er større end det, de får ind i bloktilskud. Som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er det ikke store udsving, men man kan sige, at hvis der er forskellige faktorer, der sammen lægger et pres på bestemte kom-

muner, så kan det, som man siger, blive det strå, der knækker kamelens ryg. Det håber jeg selvfølgelig bestemt ikke at det bliver, men der er alligevel grund til at se samlet på det. Jeg vil selvfølgelig følge meget nøje med i, hvad der sker i det Finansieringsudvalg.

Jeg kan i øvrigt fortælle, at jeg skal besøge Ravnsborg Kommune, som er en af de kommuner, der har besøgt Folketingets Socialudvalg, netop for at snakke med dem om, hvordan de ser situationen.

Så jeg sætter min lid til, at hvis der er nogen skævheder, vil man følge med i det ovre i Finansieringsudvalget og også tage nogle initiativer.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 62:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et socialpolitisk råd.

Af Villy Søvndal (SF) m.fl.

(Fremsat 26/11 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det, SF her foreslår, er et uafhængigt socialpolitisk råd, der har et meget bredt, faktisk et fuldstændig bredt virkefelt inden for det sociale område. Og jeg har jo været en meget, meget varm tilhænger af at inddrage forskellige instanser uden for Folketinget i at forme politikken og give gode råd og være vagthund.

Der er under denne regering oprettet mange råd og mange følgegrupper, og det synes jeg vi